

Ali Saremi Writes on Deplorable Conditions in Gohardasht 'Rajai Shahr' Prison

December 02, 2010

[Execution & Torture](#) | [Follow-ups](#) | [Human Rights](#) | [Letters](#) | [News Topics](#) | [Opposition](#) | [Prisoners & Their Families](#) | [Protests & Police Brutality](#)

Persian Report by [Human Rights and Democracy Activists in Iran](#)

Translation by [Laleh Gillani, Persian2English](#)

Ali Saremi is a 62 year old political prisoner who has spent more than 20 years in captivity. He is one of the oldest prisoners, serving one of the longest prison sentences in Iran. During these years, Ali Saremi has endured torture and medieval prison conditions but has persevered with determination and ironclad will to attain

freedom and democracy for Iran. The following is a report written by Ali Saremi to describe the deplorable conditions in Iran's Gohardasht 'Rajai Shahr' prison in the city of Karaj.

A LETTER BY ALI SAREMI

In the name of God,

Since his [Iran's Supreme Leader, Ali Khamenei] majesty's accession to the throne, I have been in prison and I am unaware what is happening outside. However, in the same year when he was

crowned, the price of 700 grams of dates were 1,250 tomans [approximately \$1.25] but right now, the same amount of dates is sold for 3,700 tomans [approximately \$3.70]. Similarly, to rent a house, we then paid a deposit of two million tomans [approximately two thousand USD] and the monthly rent was 70,000 tomans [approximately 70 USD], but nowadays, the required deposit has increased to 10 million tomans [approximately 10 thousand USD], and the monthly rent is 200 thousand tomans [approximately 200 USD].

At the same time when I was arrested, an interrogator claimed that there were only a total of 80 political prisoners in the entire country. Right now, there are more than 400 political prisoners only in Evin and Gohardasht prisons. I don't know about the rest of the country. Besides, in those years, a few party insiders were politically active. Right now, even that does not exist.

It isn't very difficult to determine under what conditions non-political prisoners live. Once a prisoner arrives here, he has nothing but a little money in his pocket and the clothing on his back. New prisoners spend one to three days in an isolated ward where they receive a set of undergarments and a disposable bowl and cup. However, when prisoners enter the general population in the prison, they are given no clothing, dishes, cups, toothbrushes or toothpaste. Prisoners must provide all these items for themselves.

All this is happening while the majority of the prisoners have no home, have been estranged from their families, or their loved ones can't financially support them. Some of the prisoners suffer from mental problems or have illnesses that render them incapacitated. The lives of these prisoners in need are unfortunately pitiful. These prisoners eat their food out of plastic containers cut from used milk jugs or cleaning agents.

Additionally, the number of prisoners is increasing every day due to the inability and incompetency of those managing the country. In year 2009, when I was transferred to Gohardasht prison in the city of Karaj, there were 500 prisoners in ward 4 where I am held. This year, the number of prisoners in the same ward has increased to 1,300 individuals, an increase of 2.5 times since a year ago by adding 60 prisoners to the population of captives every month.

Gohardasht prison has eight wards to which 450 prisoners have been added in the last year. Since there are ten prisons in Tehran, it can be concluded that 4,500 additional citizens are incarcerated every month. Consequently, the prison population in Iran's ten biggest cities is increasing by 45,000 individuals every month.

The question that all of us must ask is this: If this regime manages to survive a few more years, what will happen to the Iranian people? In addition to narcotics addiction, no hot water or other amenities are found in prisons.

Ali Saremi

November 17, 2010

احمدی نژاد می خواهد جهان را هم با چنین مدیریتی مدیریت کند؟!

گزارشی از وضعیت و شرایط قرون وسطایی بند 4 زندان گوهردشت کرج که توسط یکی از قدیمترین زندانیان سیاسی که با بیش از 20 سال زندان و در سن 62 سالگی با تحمل شکنجه و شرایط قرون وسطایی با عزمی جزم برای رسیدن به آزادی و دموکراسی لحظه ای آرام نیافته است نوشته شده است و برای فعالین حقوق بشر و دموکراسی در ایران جهت انتشار ارسال شده است که به قرار زیر می باشد؛

بنام خدا

از زمانی که ایشون بر تخت جلوس فرموده اند بنده در زندان بسر می برم و از اوضاع بیرون از زندان بی خبرم ولی سال جلوس ایشان ما یک پاکت خرما 700 گرمی را می خریدیم 1250 تومان ولی اکنون آخرین خرید ما 3700 تومان بوده است. اجاره منزل ما 2 میلیون پول پیش قسط بوده و 70 هزار تومان اجاره ولی اکنون 10 میلیون پول پیش قسط و 200 هزار تومان اجاره ماهیانه است .

همان زمان که مرا دستگیر کردند به گفته بازجو کل زندانیان سیاسی سراسر کشور 80 نفر بودند در حالی که اکنون فقط در زندان گوهردشت و اوین بیش از 400 نفر زندانی سیاسی می باشد در بقیه کشور هم خبری ندارم. در آن زمان تعدادی حزب خودی که فعالیت داشتند اکنون همانها هم وجود ندارند.

برآورد وضعیت زندانیهای غیر سیاسی زیاد دشوار نیست یک زندانی هنگامی که به زندان وارد می شود جزء مقداری پول در جیب و لباس تنش چیز دیگری ندارد. در قرنطینه زندان که معمولا از یک تا 3 روز طول می کشد یک دست لباس زیر و ظرف غذا و لیوان یک بار مصرف به هر نفر می دهند. ولی هنگامی که وارد بند می شوند نه از لباس خبری هست و نه از ظرف غذا و لیوان و مسواک و خمیر دندان و همه اینها را خود زندانی باید تهیه نماید.

این در حالی است که بسیاری از زندانیها خانه ندارند و یا از خانواده طرد شده اند و یا خانواده آنها توان تامین مالی آنها را ندارند شماری از اینها دچار اختلالات روانی هستند و یا دچار بیماریهای هستند که نمی توانند خودشان را کنترل نمایند.

زندگی این نیازمندان بطور تاسفباری رقت انگیز است. غذای خود را داخل تکه ای پلاستیک و یا بریده ظرف شیری که دیگران خورده اند و یا بخشی از بریده یک دبه 4 لیتری مایع دستشویی پلاستیکی می گیرند و می خورند مظاف بر اینها افزایش روز افزون زندانیان می باشد. که در اثر ناتوانی مدیریت کلان کشور در اداره آن است. آمار سال 88 که من به زندان گوهردشت منتقل شدم. آن زمان آمار زندانیهای بند ما (بند 4) در حدود 500 نفر بودند امسال همان آبان ماه آمار زندانیهای بند ما 1300 نفرند یعنی ظرف یک سال بیش از 2.5 برابر شده اند ماهیانه بیش از 60 نفر به تعداد زندانیها افزوده می شود.

زندان گوهردشت 8 بند دارد که به همین نسبت به زندانیهای آنها نیز افزوده شده اند یعنی افزایش زندانی طرف 1 سال در زندان گوهردشت بیش از 450 نفر بوده است با توجه به اینکه که در تهران بیش از 10 زندان وجود دارد پس افزایش زندان در تهران ماهیانه بیش از 4500 نفر می باشد و چون بیش از 10 شهر بزرگ در کشور وجود دارد افزایش زندانیها در ماه بیش از 45 هزار نفر می باشد .

حال باید پرسید اگر این حکومت خدای نکرده چند سال دیگر ادامه پیدا کند تکلیف مردم ایران چه خواهد بود؟ همه اینها جدای از مسئله اعتیاد نبود آب گرم و غیره در زندان می باشد.

وسلام

علی صارمی